

Но оръженосецът му се страхувал да направи това. Затова, Саул извадил меча си и паднал сам върху него.

19

Като открили телата на Саул и синовете му, Филестимците ги взели и ги вързали за стената на един от пленените Израилеви градове.

20

Цар Давид (1-ва част)

Няколко смели Израилтяни обаче успели да ги свалят от там и да ги погребат.

21

Когато Давид чул ужасните новини, той скърбял, плакал и постил за Саул, за Йонатан, и за Божиите хора, които били убити в боя.

22

И въпреки, че Саул се опитвал постоянно да убие Давид, Давид почитал Саул като Божий помазаник до края. Сега, Бог почел Давид, като го поставил за Цар на мястото на Саул.

23

Цар Давид (1-ва част)
е история от Божието Слово – Библията,
намираща се в
1 Царе 24-31; 2 Царе 1-2

“Твоето Слово носи светлина”
Псалм 119:130

Написана от Edward Hughes
Илюстрирана от Lazarus

Преведена от Никола Димитров
Адаптирана от Ruth Klassen

История 20 на 60

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

Лиценз: Имате правото да копирате, или разпечатате тази история,
но не и да я продавате.

Български

Bulgarian

Младият Давид бягал от Цар Саул,
който искал да го убие.

1

Давид живеел в пустинята – в една огромна пещера.
С него имало и 400 човека, които го следвали.

2

Няколко пъти войниците на Саул почти намирали Давид, но той продължавал да се крие на нови места.

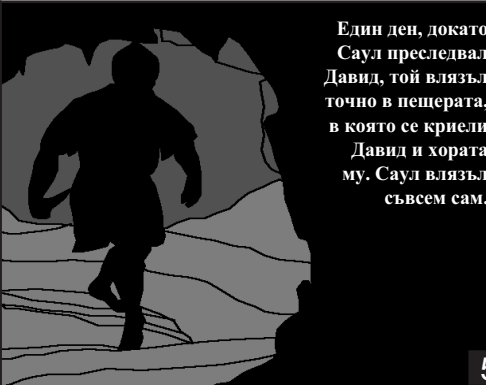
3

Един от слугите на Саул – Доег, казал на Царя, че свещениците били помогнали на Давид да избяга. Саул заповядал на Доег да убие всички свещеници. Той брутално убил 80 човека – 5 свещеника с целите им семейства. Това било много нечестиво дело.

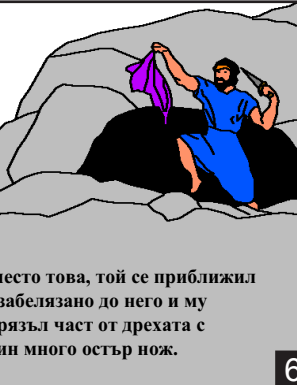
4

Един ден, докато Саул преследвал Давид, той влязъл точно в пещерата, в която се криели Давид и хората му. Саул влязъл съвсем сам.

5

В пещерата, Давид много лесно можел да убие Саул.

6

Вместо това, той се приближил незабелязано до него и му отрязал част от дрехата с един много остър нож.

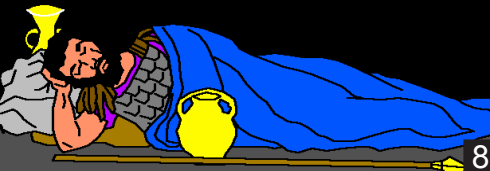
Когато Саул излязъл от пещерата, Давид му извикал:

7

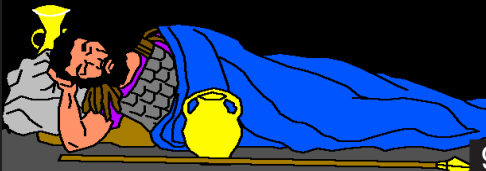
“Царю, по това, че отрязал част от дрехата ти, без да те убия можеш да се увериш, че няма зли намерения в мен към теб”.

Саул се извинил на Давид за това, че го бил преследвал. Скоро след това обаче, старият му гняв се върнал и той отново събрал армия от 3000 мъже, за да преследва Давид.

8

Една нощ, докато Сауловата армия спяла, Давид и Ависей отишли точно до мястото, където Саул спял.

9

“Бог предава врага ти в ръката ти”, прошепнал Ависей на Давид. “Моля те, остави ме да го прониза с копие то само веднъж и няма да повторя”.

10

Давид отказал. Той взел копие то и стомната с вода на Саул и си тръгнал. Като се качил на отсрещния хълм, Давид извикал на Саул.

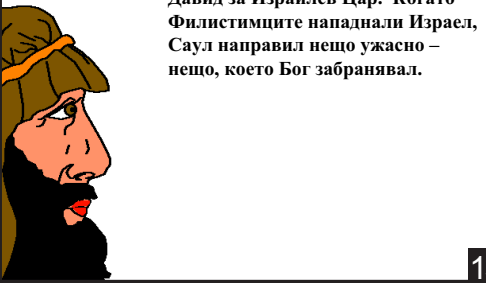
11

Още веднъж, Саул видял, че Давид можел да го убие, но не го бил направил. Саул пак се извинил на Давид, но Давид знаел, че не може да има доверие на думите на Саул.

12

Самуил умрял. Той бил пророкът, който Бог бил използвал за да помаже първо Саул, а след това и Давид за Израилев Цар. Когато Филестимците нападнали Израел, Саул направил нещо ужасно – нещо, което Бог забранявал.

13

Той заповядал на една запитвачка на зли духове да извика духа на Самуил, за да го попита какво да прави.

14

“... Господ се е отдалечил от тебе и ти е станал неприятел... Господ откъсна царството от твоята ръка и го даде на ближния ти - Давид. Утре, ти и синовете ти ще бъдете при мене; и Господ ще предаде Израелската армия в ръката на Филестимците”. Когато Саул чул това, той се уплашил много.

15

Филестимците воювали срещу Израел и Израилтяните побягнали.

16

Филестимците убиха синовете на Саул – включително и Йонатан – добрият приятел на Давид.

17

Саул бил много тежко ранен от стрелците. Той казал на оръженосеца си: “Извади меча си и ме убий, за да не би да ме убият някоя нечестиви Филестимци и да се поругаят с мен”.

18